

Bart Cobbaert, architect-bestuurder
architecten- en studiebureau DENC-STUDIO bv.

IK HAD EEN DROOM

(...) 20 april 2473, 500 jaar na mijn geboortedatum.

De geschiedenis omschrijft de stupiditeit als de periode van gebrek aan collectieve daadkracht om het hoofd te bieden aan onder meer de coronacrisis, de klimaatcrisis en het verlies aan biodiversiteit. Er vielen heel wat slachtoffers. Vrienden verloren dierbaren. De ijsbeer, de Javaanse neushoorn en de breedsnuithalfmaki zijn niet meer. Gent ligt aan zee. De daaropvolgende positiviteit luidde de actuele globale tijd in.

We staan nooit nog in de file en ergeren ons niet meer aan de naar natte hond smakende broodjes in het vliegtuig. "Beam me up, Scotty": teleportatie is de nieuwe mobiliteit. De ooit allesverbindende asfaltwegen zijn nu ecoducts. We horen het gezoem van bijtjes en nieuwe vogelsoorten vliegen voorbij. Dierenwelzijn wordt hoog in het vaandel gedragen en er komt geen vlees meer op de plank. Dit reduceerde de uitstoot van broeikasgassen, het verbruik van water en de inname van ruimte. De verminderde verzuring en vermisting van de natuur kwamen de biodiversiteit te land, ter zee en in de lucht ten goede. We eten voedsel uit de korte keten.

Inclusiviteit en gendergelijkheid vonden hun intrede. Mede doordat vrouwen gelijke onderwijskansen en toegang tot anticonceptie kregen, is de wereldbevolking over haar piek heen. De thermostaat van moeder aarde staat nu duidelijk minder scherp afgesteld. Het klimaat lijkt terug in evenwicht. Hittegolven en droogtes, overstromingen of tsunami's komen nog nauwelijks voor. De lucht en het water zien terug blauw. Het koraal heeft terug kleur.

Architectuur is geen onderwerp van speculatie, maar biedt onderdak aan welzijn. Creatievelingen houden zich bezig met creatief zijn, niet met nodeloze administratie. Kunstenaars genieten een degelijk statuut en inkomen.

Nu er geen fossiele brandstoffen meer worden gebruikt, er voldoende zuiver zoet water is voor iedereen, er financiële en sociale gelijkheid is, is er nooit meer oorlog. De mens is terug mentaal gezond.

(...) Zwart. Einde droom.

Terug naar de orde van de dag.

Oorlogsverslaggeving, overstromingsleed, covidmaatregelen en dartsuitslagen vullen het nieuws. Ik trek te voet naar het werk. De lucht kleurt grijs. Samenwerken kan enkel van achter een computerscherm, sociaal contact van achter een mondmasker. Samen met mijn collega's van de DENC-STUDIO probeer ik zieltjes te winnen voor integrale duurzaamheid, betaalbaarheid, diversiteit, inclusiviteit en circulariteit, ruimtelijk rendement en collectiviteit, modulariteit en flexibiliteit. Waar een wil is, ontstaat een weg!

De Belg verliest zich te snel in een overdaad aan realisme en haalbaarheidsdenken.

Dromen mag, dromen moet.

Dromen motiveren niet alleen, ze helpen ook kansen en opportuniteiten te herkennen. Dromen zijn geen bedrog.

Ik voel me niet beter dan een ander. Vanavond eet ik biefstuk met frietjes. ●